

عنوان مقاله:

معماری مردم گرا، نقش معماری در آرامش روانی انسان

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای معماری، عمران، نقشه برداری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

حمزه غلامعلی زاده - استادیار، دانشگاه گیلان / عضو هیئت علمی دانشکده معماری

عطیفة نجفی - دانشجوی کارشناسی ارشد، پردیس دانشگاه گیلان / گروه معماری

خلاصه مقاله:

نگاه به مقوله معماری جدا از نگرش فرد (طراح و مخاطب) نسبت به هستی نیست. معماری مردم گرا اشاره به این باور است که انسان به مثابه استفاده کننده از محیط ساخته شده، محور عمل طراحی است. این معنا در مقابل دیدگاهی در عرصه معماریاست که در آن اساسا فردیت و جنبه های زیبایی شناسی فرمی بر دیگر موارد ارجحیت دارد. معماری مردم گرا از یکسو باماهیت انسان؛ و در نتیجه با نیازهای او؛ و از سوی دیگر با نحوه ارضاء آن که با فرهنگ و تجربیات افراد و گروه ها و جوامع ربطی یابد، قابل تبیین است. اساسا ایجاد احساسات خوشایند و بدنبال آن فراهم نمودن زمینه های آرامش در کاربران محیط های ساخته شده بستگی دارد به میزان حس تعلق آنان نسبت محیط مورد استفاده. همچنین ایجاد و افزایش حس تعلق بستگی دارد به ارضاء نیازهای فیزیولوژیکی؛ امنیت؛ احترام و زیبایی شناختی. این تحقیق در پی تبیین رابطه فوق الذکر به بیان نیازهای بنیادی انسان و چگونگی امکان پاسخ محیط های کالبدی به نیازهای مذکور است. در نتیجه فراهم نمودن آسایش فیزیکی و ایجاد احساس امنیت روانشناختی و نیز احراز هویت و همچنین برخورداری از جنبه های زیبایی شناختی را در گرو همسویی محیط فیزیکی با شرایط جغرافیایی و نیز تطابق قرارگاه های رفتار با الگوهای جاری رفتار در محیط. تامین خلوت از طریق راه کارهای مربوط به قلمروپایی و فراهم نمودن شرایط کالبدی برای شخصی سازی فضاها؛ استفاده از نمادها و نشانه های آشنا به فرهنگ و هنر بومی به منظور احراز هویت؛ و نیز ارائه راه کار های تازه و خلاق در پاسخ به نیاز های زیبایی شناختی به عنوان یافته های تحقیق ارائه می گردد.

کلمات کلیدی:

معماری مردم گرا، امنیت، تعلق، احترام، زیبایی، آرامش روانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/336319>

